

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5303/2019
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ЛЛ из ..., ЉЉ из ... и ММ из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Церовић, адвокат у ... против тужених Републике Србије, чији је пуномоћник Државни правобранилац Србије, Одељење у Краљеву и ЈП „Србијашуме“ из Београда, чији је пуномоћник НН запослен код туженог, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу број Гж 970/19 од 16.07.2019. године, у седници већа одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу број Гж 970/19 од 16.07.2019. године.

Образложење

Виши суд у Чачку је решењем број П 1326/18 од 04.12.2018. године, одбацио тужбу тужилаца. Одбио је предлог за одређивање привремене мере да се туженом забрани да секу дрвеће на спорним катастарским парцелама и да одмах престану са сечом под претњом законских последица, а ставом трећим је обавезао тужиоце да солидарно туженом ЈП „Србијашуме“ ШГ „Голија“ Ивањица на име трошкова поступка плате износ од 48.750,00 динара у року од 15 дана.

Апелациони суд у Крагујевцу је решењем број број Гж 970/19 од 16.07.2019. године одбио као неосновану жалбу тужилаца и потврдио првостепено решење.

Против решења донетог од стране другостепеног суда тужиоци су изјавили благовремену ревизију због битне повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. учињене пред другостепеним судом, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 9, а у вези одредбе члана 85. став 3. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Истога дана тужиоци су поднели и посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, а због потребе уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење на основу члана 399. у вези члана 412. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04,

111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 и 55/2014), јер је тужба у овој парници поднета 01.04.2010. године, па је оценио да је ревизија тужилаца дозвољена као редовна, али да није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а нису учињене ни оне на које се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Општинског суда у Ивањици број П 720/76 од 23.02.1977. године је одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се према туженој Општини Ивањица и туженом Индустијско пољопривредном комбинату у Ивањици, утврди да су тужиоци власници кп. бр. ..., ..., ... и ... све КО ..., по култури шума површине 29.85,59 ха, уписаних у поседовни лист број ... КО Ова пресуда је потврђена пресудом Округног суда у Титовом Ужицу број Гж 1154/17 од 13.10.1977. године, а ревизија тужилаца је решењем Општинског суда у Ивањици број П 720/76 од 07.12.1977. године одбачена као неблагоприятна. Ово решење је потврђено решењем Округног суда у Титовом Ужицу број Гж 383/78 од 27.07.1978. године. Предлог за понављање поступка изјављен против правноснажне пресуде тога суда број П 720/76 од 23.02.1977. године је Општински суд у Ивањици одбио решењем број П 720/76 од 18.12.1978. године. Ово решење је потврђено решењем Округног суда у Титовом Ужицу број Гж 454/79 од 03.04.1979. године. Према образложењу пресуде Општинског суда у Ивањици број П 720/76 од 23.02.1977. године, пресуда је заснована на чињеничном утврђењу да правни претходници тужилаца нису стекли право својине по основу наслеђа и одржаја, да је тада тужени „Шпик“ користио спорно земљиште од 12.05.1956. године на основу решења „НОС-а“ број 2019 од 20.05.1956. године, те да правни претходници тужилаца нису задуживани порезом на спорном имовини. Тужиоци су у току првостепеног поступка на рочишту за главну расправу од 04.12.2018. године учинили неспорним да су сви тужиоци правни следбеници тужилаца означених у пресуди Општинског суда у Ивањици број П 720/76 од 23.02.1977. године и да је ШГ „Голија“ из Ивањица правни следбеник Шумског пољопривредно индустријског комбината „Шпик“ Ивањица.

По оцени Врховног касацконог суда, нижестепени судови су правилно утврдили да постоји правни идентитет тужених Републике Србије и ЈП „Србијашуме“ Београд, ШГ „Голија“ Ивањица са туженима из парнице Општинског суда у Ивањици број П 720/76 јер је Република Србија преузела права и обавезе општине који се односе на својину на спорним непокретностима, а ЈП „Србијашуме“ Београд преузела права и обавезе које се односе на правно газдовање шумама у друштвеној својини, односно право коришћења спорних непокретности како је све и уписано код РГЗ СКН Ивањица. Ово произилази из члан 3. став 1. и члан 10. став 1. Закона о јавној својини, те члана 69, 70. став 1. и 114. став 1. Закона о шумама („Службени гласник РС“ број 30/2010, 93/2012, 89/2015, 95/2018).

Правилно су нижестепени судови оценили да су тужиоци као правни следбеници тужилаца у парници Општинског суда у Ивањици број П 720/76, тужбеним захтевом у овој парници тражили да се утврди да имају право својине и то из истог чињеничног и правног основа на истим катастарским парцелама, а о ком тужбеном

захтеву је већ правноснажно пресуђено пресудом Општинског суда у Ивањици број П 720/76 од 23.02.1977. године (правноснажна 13.10.1977.године), те су правилно одбацили тужбу тужилаца као недозвољену на основу члана 346. став 1. и 2. Закона о парничном поступку. И по оцени ревизијског суда постоји идентитет странака, идентитет чињеничног основа и предмета спора у овој парници и правноснажно окончаној парници код Општинског суда у Ивањици број П 720/76

Ревиденти понављају у ревизији наводе који су већ истицали у жалби, а то је да је правноснажна пресуда Општинског суда у Ивањици број П 720/76 заснована на решењу општинске управе које је касније укинута, односно никада није постало правноснажно. Ови ревизијски наводи су неприхватљиви зато што се у парничном поступку не може преиспитивати правилност пресуде која је према члану 346. став 1.ЗПП постала правноснажна. Иначе, тужиоци су у тој парници поднели предлог за понављање поступка који је правноснажно одбијен решењем Окружног суда у Титовом Ужицу Гж 454/79 од 03.04.1979. године. Приликом оцене да ли је ствар правноснажно пресуђена, суд једино води рачуна да ли постоји идентитет странака, што је у конкретном случају било неспорно међу странкама, те да ли постоји идентитет захтева и да ли постоји исти чињенични основ што је такође утврђено, па не стоје ревизијски наводи да су нижестепени судови погрешили што су оцену о томе да ли је ствар правноснажно пресуђена, утврдили само на основу правноснажне пресуде Општинског суда у Ивањици број П 720/76 од 23.02.1977. године.

У поступку пред нижестепеним судовима нису учињене битне повреде парничног поступка као што се то ревизијом неосновано тврди, зато што нижестепени судови нису ни могли да се упусте у испитивање правилности пресуђења наведене правноснажне пресуде. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП (погрешно означен као 374. став 2. тачка 9.), зато што је друготуженог заступао пуномоћник без положеног правосудног испита. Из наведене одредбе Закона о парничном поступку произилази да недостаци у погледу заступања или пак странке чине битну повреду само ако се ти недостаци односе на странку која је изјавила жалбу. Друготужени није изјављивао жалбу и стога нема битне повреде поступка која би се испитивала од стране ревизијског суда. Ревизија се не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања према члану 398. став 2. ЗПП, те се ови наводи ревизије не могу ни испитати. Правилно је примењено материјално право те је Врховни касациони суд оценио да ревизија тужилаца није основана, па је одлучио као у изреци на основу члана 405. став 1. у вези члана 412. став 1. и 5. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић